

[Økonomiministeren]

nok, man må sige, at medlemsstaternes mulige reaktioner, såfremt dette ikke gennemføres, jo direkte er hjemlet i traktaten. Hr. Ivar Nørgaard sagde, at der ikke var tale om nogen irreversibel proces; man ville kunne omgøre valutaliberaliseringen. Jamen det har jo hele tiden forholdt sig sådan, at Romtraktatens artikler 70 og 108 og 109 indeholder bestemmelser, der i tilfælde af valutauro eller betalingsbalancevanskeligheder giver det enkelte land mulighed for at beskytte sig på trods af de vedtagne kapitalliberaliseringer. Sådan vil det fortsat være, og det er faktisk det, Kommissionen refererer til i det pågældende stykke.

Ivar Nørgaard (S):

Både skatteministeren og økonomiministeren var meget fatalistiske, da de skulle beskrive mulighederne for at få en indberetningsordning igennem for andre lande. Man siger, at tiden er ikke til det, sådan siger økonomiministeren, og skatteministeren siger: Det er ikke realistisk. Det er jo en meget defaitistisk holdning til et sådant problem.

Jeg gør opmærksom på, at under drøftelserne mellem landene, som økonomiministeren også henviste til, og navnlig under drøftelserne mellem statsministrene på Rhodos, meddelte den franske regering, at den var meget stærkt i tvivl. Ja, den sagde faktisk, at den ikke troede, den ville gennemføre den sidste liberalisering, hvis man ikke fik gennemført en ordning med skattekontrol. Der tænkte franskmændene netop på indberetningspligt, og det var også det, Kommissionen så forsøgte. Kommissionen har faktisk underhånden forsøgt ved samtaler med regeringerne at få en sådan sag igennem, og det viste sig så, at specielt vores meget lille ministat, som lever af at have bankhemmeligheder, og som faktisk er et væsentligt arnested for økonomisk kriminalitet, satte sig imod det. De kunne altså, med de få mennesker, de er, stoppe alt det her. Når man tænker på, hvordan danske ministre har forklaret, at stakkels 5 millioner danskere kan da ikke hindre noget, som så store lande gerne vil gennemføre, så siger man her, at hvis Luxembourg ikke vil gennemføre det, så må vi skam opfatte det som en meget reel hindring!

Jeg mener altså, at det skal vi ikke tage for gode varer, vi skal sige, at selvfølgelig må de ændre deres holdning, ellers vil vi også opfatte

det som noget, der er af en sådan art, at vi benytter artikel 70 i Romtraktaten og deliberaliserer.

Men selvfølgelig er det en ret teoretisk diskussion, det var jo bare at give ministrene nogle argumenter, hvis de ønsker at gå videre i sagen, for der er jo flertal her i Folketinget imod det. Vi kunne sådan set godt stoppe hele debatten nu. Efter hr. Glistrups indlæg er det jo konstateret, at den danske regering simpelt hen ikke kan tilslutte sig det her. Der er ikke flertal i Folketinget.

Nu giver jeg ministrene en mulighed for at bevæge sig så langt, at måske SF og Socialdemokratiet kunne komme til at støtte regeringen, men i øjeblikket sidder regeringen uden nogen som helst parlamentarisk tilslutning til at gå videre i sagen.

Vi har ikke fået ét eneste bevis på, hr. økonomiminister, at det, at man a conto indbetaler 15 pct. i afgift, når man får renteudbetalinger fra en konto, skulle indebære en mere effektiv kontrolmyndighed. Det er jo netop udtrykkelig sagt fra disse landes side, som er imod, at man ophæver bankhemmeligheden, at de ikke vil drømme om at give meddelelse om, hvem det er, man tager de 15 pct. fra, og af hvilke beløb man tager dem. Det er netop udtrykkelig sagt, så der bliver altså ikke mere kontrol.

Gade (SF):

Jeg hæftede mig lidt ved, at økonomiministeren sagde til SF og Socialdemokratiet, at man skulle passe på, hvem Danmark kom til at alliere sig med. Det er da oplagt, at der er lande i EF, som ikke engang vil have dette, som ingenting vil have ligesom i den hjemlige debat, hvor Fremskridtspartiet ingenting vil have. Nok er der mange huller, og nok virker det måske ikke så meget, men der er måske også nogle steder mellem hullerne, hvor dette virker.

Vi skulle altså passe på, hvem vi allierer os med. Jeg vil gerne sige til økonomiministeren og til skatteministeren, at den går direkte tilbage igen. For hvem er det, økonomiministeren har allieret sig med i denne sag i Danmark? Det er Fremskridtspartiet!

Da vi liberaliserede kapitalbevægelserne, var alliancen med Fremskridtspartiet. Jeg hørte, at skatteministeren sagde, at Danmark er et åbent samfund og skal være et åbent samfund, derfor er det en god ting at liberalisere. Dermed hørte